ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 3ης Σεπτεμβρίου 2025*

«Σχέδιο ή υπόδειγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο σχέδιο ή υπόδειγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει ρυθμιστή ταχύτητας – Λόγος ακυρότητας – Έλλειψη ατομικού χαρακτήρα – Ορατά χαρακτηριστικά ενός συστατικού σύνθετου προϊόντος – Έννοια των όρων "συνήθης χρήση" και "ορατότητα" – Άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 – Βάρος αποδείξεως»

Στην υπόθεση T-331/24,

Juan Costa Pujadas, κάτοικος L'Ametlla del Vallès (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τους R. Guerras Mazón και C. Pérez Serres, δικηγόρους,

προσφεύγων,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από την E. Nicolás Gómez,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Yasunimotor, SL, με έδρα το Canovelles (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από την E. Sugrañes Coca, δικηγόρο,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Kornezov (εισηγητή), πρόεδρο, G. De Baere και D. Petrlík, δικαστές,

γραμματέας: H. Eriksson, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Μαΐου 2025,

εκδίδει την ακόλουθη

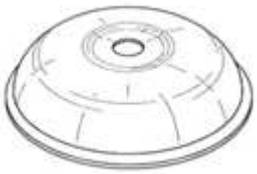
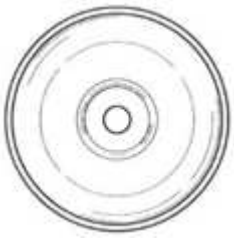
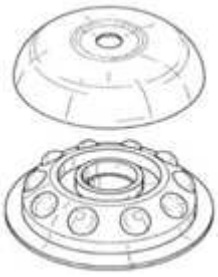
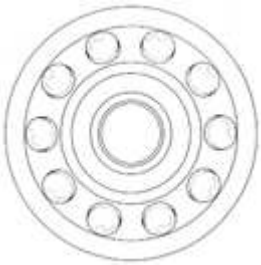
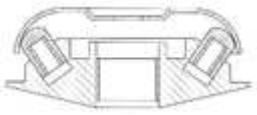
* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

Απόφαση [1]

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων, Juan Costa Pujadas, ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 19ης Απριλίου 2024 (υπόθεση R 1315/2023-3) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 19 Ιανουαρίου 2022 η παρεμβαίνουσα Yasunimotor, SL υπέβαλε στο EUIPO αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του καταχωρισμένου κατόπιν αιτήσεως υποβληθείσας στις 25 Μαΐου 2005 σχεδίου ή υποδείγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο απεικονίζεται στις ακόλουθες όψεις:

 1.1	 1.2
 1.3	 1.4
 1.5	 1.6
 1.7	

[1] Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις της παρούσας αποφάσεως των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

3 Το προϊόν στο οποίο προορίζεται να εφαρμοστεί το σχέδιο ή υπόδειγμα για το οποίο ζητήθηκε η κήρυξη της ακυρότητας εμπίπτει στις κλάσεις 12-11 και 12-16 κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο, της 8ης Οκτωβρίου 1968, για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί, και αντιστοιχούσε στην ακόλουθη περιγραφή: «Μοτοσικλέτες».

4 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της αίτησης για την κήρυξη της ακυρότητας ήταν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα σχέδια και υποδείγματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1), ως είχε πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) 2024/2822 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2024 (ΕΕ L, 2024/2822), σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 8, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.

5 Η αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας στηριζόταν στην έλλειψη νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, ιδίως λόγω του γεγονότος ότι το συστατικό επί του οποίου εφαρμόζεται το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα, αφ' ης στιγμής ενσωματωθεί στο προϊόν, δεν παραμένει ορατό κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος.

6 Στις 26 Απριλίου 2023 το τμήμα ακυρώσεων έκανε δεκτή την αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας.

7 Στις 23 Ιουνίου 2023 ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων.

8 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή, με την αιτιολογία ότι ο προσφεύγων δεν είχε προσκομίσει πειστικά αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αναιρέσουν το συμπέρασμα του τμήματος ακυρώσεων ότι το μέρος του ρυθμιστή ταχύτητας που αποτελεί το αντικείμενο του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, αφ' ης στιγμής ενσωματωθεί στο σύνθετο προϊόν, δεν είναι ευκρινώς ορατό κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος, όπως απαιτεί το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, ως ίσχυε προηγουμένως, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

10 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα σε περίπτωση κλήσεως σε επ' ακροατηρίου συζήτηση.

11 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

[*παραλειπόμενα*]

Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αφορά πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με την προϋπόθεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 να είναι ορατό το σχέδιο ή υπόδειγμα

56 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, όσον αφορά την εσωτερική συναρμολόγηση του ρυθμιστή ταχύτητας, ότι, μολονότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, εφαρμοζόμενο στον ρυθμιστή ταχύτητας σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης, είναι εν μέρει ορατό σε ορισμένες εικόνες, ιδίως στην εικόνα 6, εντούτοις, ο ρυθμιστής ταχύτητας δεν ήταν ευκρινώς ορατός κατά τη συνήθη χρήση της μοτοσικλέτας, δεδομένου ότι καλύπτεται από σταθερό κωνικό δίσκο, ο οποίος δεν αποτελεί μέρος του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.

57 Για να καταλήξει στο συμπέρασμα που μνημονεύθηκε στη σκέψη 56 ανωτέρω, αφενός, το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε ότι, μολονότι το συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος δεν χρειάζεται να είναι μονίμως ορατό κατά τη συνήθη χρήση του εν λόγω προϊόντος, εντούτοις, πρέπει να είναι ορατό «στο σύνολό του» σε δεδομένη χρονική στιγμή. Ως εκ τούτου, έκρινε ότι ορθώς το τμήμα ακυρώσεων είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι, υπό τη συνήθη πλευρική γωνία θέασης της μοτοσικλέτας, ο ρυθμιστής ταχύτητας που αντιστοιχούσε στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα ήταν, σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης, πρακτικά αόρατος στον εξωτερικό παρατηρητή. Όσον αφορά τις διαθέσιμες συμπληρωματικές γωνίες θέασης, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι ο ρυθμιστής ταχύτητας ήταν εν μέρει μόνον ορατός και ότι ο προσφεύγων δεν είχε αποδείξει ότι ήταν δυνατό να διακρίνει κανείς τον εν λόγω ρυθμιστή «στο σύνολό του» σε κάποιο χρονικό σημείο της συνήθους χρήσης της μοτοσικλέτας.

58 Αφετέρου, συμμεριζόμενο τα συμπεράσματα του τμήματος ακυρώσεων, το τμήμα προσφυγών επισήμανε επίσης ότι ο προσφεύγων δεν είχε αποδείξει ότι ήταν δυνατόν να γίνουν αντιληπτά με επαρκή σαφήνεια και λεπτομέρεια το περίγραμμα και τα άλλα αισθητικά χαρακτηριστικά του εν λόγω ρυθμιστή προκειμένου να εκτιμηθεί, παραδείγματος χάριν, ο ατομικός χαρακτήρας. Προσέθεσε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία επιβεβαίωναν απλώς ότι άλλα μηχανικά στοιχεία που δεν αποτελούσαν μέρος του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, όπως ο σταθερός κωνικός δίσκος, εμπόδιζαν να γίνει αντιληπτό με επαρκή σαφήνεια το μέρος του ρυθμιστή ταχύτητας στο οποίο εφαρμοζόταν το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα.

59 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο προσφεύγων δεν είχε προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να ανατρέψει το συμπέρασμα του τμήματος ακυρώσεων ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, εφαρμοζόμενο σε ρυθμιστή ταχύτητας σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης, δεν πληρούσε την προϋπόθεση που απορρέει από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 να είναι ορατό το σχέδιο ή υπόδειγμα κατά τη συνήθη χρήση της μοτοσικλέτας.

60 Πρώτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 κρίνοντας ότι ο ρυθμιστής ταχύτητας πρέπει να είναι ορατός στο σύνολό του σε δεδομένη χρονική στιγμή. Υποστηρίζει ότι ακόμη και η μερική ορατότητα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε δεδομένη χρονική στιγμή της χρήσης του είναι ικανή να πληροί την προϋπόθεση που επιβάλλει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 να είναι ορατό το σχέδιο ή υπόδειγμα.

61 Δεύτερον, ο προσφεύγων αμφισβητεί την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών σχετικά με το κατά πόσον το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα είναι ορατό όταν μια μοτοσικλέτα αγώνων διαθέτει ρυθμιστή ταχύτητας σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης, στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη μόνον την πλευρική γωνία θέασης, ενώ, κατά τη συνήθη χρήση της εν λόγω μοτοσικλέτας, ο χρήστης ή ο εξωτερικός παρατηρητής δεν περιορίζεται στην εν λόγω γωνία θέασης. Η «πλάγια» γωνία θέασης, η οποία χρησιμοποιείται κατά την επιθεώρηση της μοτοσικλέτας, είναι και αυτή συνήθης και παρέχει ακριβέστερη εικόνα του ρυθμιστή ταχύτητας.

62 Το EUIPO συμφωνεί με την ερμηνεία που προβάλλει ο προσφεύγων σχετικά με το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002. Κατ' αυτό, η προϋπόθεση να είναι ορατό το σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να πληρούται ακόμη και αν το σχέδιο ή υπόδειγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι ορατό στο σύνολό του, αλλά μόνον εν μέρει, τούτο δε καθ' όλη τη διάρκεια χρήσης του σύνθετου προϊόντος ή μόνον σε δεδομένη χρονική στιγμή. Εντούτοις, το EUIPO θεωρεί ότι η πλάνη αυτή δεν ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης, καθόσον το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε επίσης ότι δεν ήταν δυνατόν να διακριθούν με επαρκή σαφήνεια και λεπτομέρεια τα ορατά μέρη του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, όταν αυτό εφαρμόζεται σε ρυθμιστή ταχύτητας σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης, προκειμένου να εκτιμηθεί, παραδείγματος χάριν, ο ατομικός χαρακτήρας του. Ως εκ τούτου, το EUIPO εκτιμά ότι ορθώς, για τον λόγο αυτό, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν πληρούνταν η απαίτηση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 να είναι ορατό το σχέδιο ή υπόδειγμα.

63 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι, όταν μια μοτοσικλέτα διαθέτει ρυθμιστή ταχύτητας σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης, το σώμα του εν λόγω ρυθμιστή είναι στραμμένο προς το εσωτερικό, οπότε δεν είναι επαρκώς ορατό, ακόμη και αν δεν είναι εντελώς κρυμμένο. Αμφισβητεί το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι η ορατότητα μπορεί να βελτιωθεί υπό πλάγια γωνία θέασης. Ακόμη και στην περίπτωση αυτή, η ορατότητα θα παρέμενε ελάχιστη, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να δημιουργηθεί μια συνολική εντύπωση ως προς τον ρυθμιστή ταχύτητας. Όσον αφορά το ζήτημα εάν το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 απαιτεί να είναι πλήρως ορατό το σχέδιο ή υπόδειγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η διάταξη αυτή απαιτεί το οικείο σχέδιο ή υπόδειγμα να είναι ορατό για ορισμένο χρονικό διάστημα κατά τη συνήθη χρήση του ούτως ώστε να μπορούν να εκτιμηθούν όλα τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος και να μπορεί να δημιουργηθεί μια συνολική εντύπωση ως προς αυτό.

64 Κατά πρώτον, πρέπει να εξεταστεί εάν, όπως υποστηρίζουν ο προσφεύγων και το EUIPO, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στο σημείο 65 της προσβαλλομένης απόφασης, ότι το συστατικό στο οποίο προορίζεται να εφαρμοστεί το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα πρέπει να είναι ορατό «στο σύνολό του» σε δεδομένη χρονική στιγμή κατά τη συνήθη χρήση του σύνθετου προϊόντος.

65 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, ως είχε πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2024/2822, το σχέδιο ή υπόδειγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης προστατεύεται μόνον εφόσον είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα. Επιπλέον, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 14 ανωτέρω, από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι σχέδιο ή υπόδειγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο εφαρμόζεται σε προϊόν που αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος θεωρείται ότι είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα μόνον στο μέτρο που, αφενός, το συστατικό, αφ' ης στιγμής εφαρμοστεί στο σύνθετο προϊόν, παραμένει ορατό κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος αυτού (άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 6/2002) και, αφετέρου, τα ορατά χαρακτηριστικά του συστατικού πληρούν, αφ' εαυτών, τις προϋποθέσεις νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα (άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του ίδιου κανονισμού). Πρόκειται για δύο σωρευτικές προϋποθέσεις, όπως καταδεικνύει η χρήση του συνδέσμου «και». Επομένως, από τον συνδυασμό των δύο αυτών προϋποθέσεων προκύπτει ότι για να τύχει προστασίας ένα τέτοιο σχέδιο ή υπόδειγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει το συστατικό επί του οποίου εφαρμόζεται να είναι ορατό κατά τη συνήθη χρήση του επίμαχου σύνθετου προϊόντος, χωρίς ωστόσο να απαιτείται το εν λόγω συστατικό να είναι πλήρως ορατό.

66 Πράγματι, μόνον τα «ορατά χαρακτηριστικά» του συστατικού στο οποίο εφαρμόζεται το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να πληρούν «αφ' εαυτών» τις προϋποθέσεις νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα. Επομένως, τα αόρατα χαρακτηριστικά του εν λόγω συστατικού δεν λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση του νεωτερισμού και του ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, κατά συνέπεια, δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προστασίας βάσει του κανονισμού 6/2002.

67 Επομένως, η μερική ορατότητα του επίμαχου συστατικού, αφ' ης στιγμής αυτό εφαρμοστεί στο σύνθετο προϊόν, κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος, δεν αποκλείει την προστασία των ορατών χαρακτηριστικών του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος, υπό την προϋπόθεση ότι αυτά πληρούν αφ' εαυτών τις προϋποθέσεις νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα.

68 Η ερμηνεία κατά την οποία το συστατικό πρέπει να είναι ορατό «στο σύνολό του» σε δεδομένη χρονική στιγμή κατά τη συνήθη χρήση του επίμαχου προϊόντος ενέχει τον κίνδυνο να καταστεί κενό περιεχομένου το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, το οποίο δεν αφορά όλα τα χαρακτηριστικά του συστατικού, αλλά μόνον τα ορατά χαρακτηριστικά του, πράγμα που σημαίνει ότι τα λοιπά χαρακτηριστικά του μπορούν να παραμένουν αόρατα.

69 Το συμπέρασμα αυτό επιρρωννύεται από την αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού 6/2002 κατά την οποία «[η] προστασία δεν θα πρέπει να επεκτείνεται σε εκείνα τα συστατικά του προϊόντος τα οποία δεν είναι ορατά κατά τη συνήθη χρήση του ούτε στα χαρακτηριστικά του συστατικού τα οποία δεν είναι ορατά όταν το προϊόν συναρμολογείται ή τα οποία δεν θα πληρούσαν αυτά καθαυτά τις προϋποθέσεις νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα του προϊόντος. Συνεπώς, τα χαρακτηριστικά του σχεδίου ή υποδείγματος τα οποία, για τους λόγους αυτούς, δεν είναι δεκτικά προστασίας, δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όταν σταθμίζεται κατά πόσον άλλα χαρακτηριστικά του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος πληρούν τους όρους προστασίας».

70 Κατ' αυτόν τρόπο, η αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού 6/2002 αναφέρεται σαφώς στην περίπτωση κατά την οποία ορισμένα μόνον χαρακτηριστικά ενός συστατικού είναι ορατά κατά τη συνήθη χρήση προϊόντος και μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προστασίας, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούν, αφ' εαυτών, τις προϋποθέσεις νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα.

71 Ομοίως, το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι ο περιορισμός της έννομης προστασίας των σχεδίων ή υποδειγμάτων στα ορατά χαρακτηριστικά του οικείου συστατικού εξηγείται από το γεγονός ότι η εμφάνιση του συστατικού απορρέει αποκλειστικά από τα χαρακτηριστικά αυτά. Η εν λόγω ερμηνεία ενισχύεται από την οικονομία του κανονισμού 6/2002 και από τον σκοπό που επιδιώκει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού. Πράγματι, η προστασία σχεδίου ή υποδείγματος δυνάμει του εν λόγω κανονισμού ισχύει μόνον για τα χαρακτηριστικά που καθορίζουν την εμφάνιση του συνόλου ή μέρους του προϊόντος (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2023, Monz Handelsgesellschaft International, C-472/21, EU:C:2023:105, σκέψεις 42 και 43).

72 Επομένως, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στο σημείο 65 της προσβαλλομένης απόφασης, ότι ο ρυθμιστής ταχύτητας στον οποίον εφαρμοζόταν το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα έπρεπε να είναι ορατός «στο σύνολό του» σε δεδομένη χρονική στιγμή κατά τη συνήθη χρήση του σύνθετου προϊόντος στο οποίο εφαρμόζεται ο ρυθμιστής αυτός και, στο σημείο 67 της προσβαλλομένης απόφασης, ότι ο προσφεύγων δεν είχε αποδείξει ότι ήταν δυνατόν να διακριθεί «στο σύνολό του» ο ρυθμιστής ταχύτητας στον οποίο εφαρμοζόταν το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης, σε κάποιο χρονικό σημείο της συνήθους χρήσης της μοτοσικλέτας.

73 Κατά δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί εάν η πλάνη αυτή περί το δίκαιο καθιστά παράνομη την προσβαλλόμενη απόφαση.

74 Μια τέτοια πλάνη περί το δίκαιο δεν μπορεί να επιφέρει την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης παρά μόνον εάν έχει επηρεάσει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών [πρβλ. απόφαση της 3ης Ιουνίου 2015, Giovanni Cosmetics κατά ΓΕΕΑ – Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI), T-559/13, EU:T:2015:3533, σκέψη 135 (μη δημοσιευθείσα) και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

75 Επισημαίνεται ότι, όπως υποστηρίζει το EUIPO, το τμήμα προσφυγών έκρινε επίσης, αποδεχόμενο την ανάλυση του τμήματος ακυρώσεων, ότι, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη ότι ο ρυθμιστής ταχύτητας είναι εν μέρει ορατός σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης, δεν ήταν δυνατόν να διακριθούν με επαρκή σαφήνεια και λεπτομέρεια το περίγραμμα και τα άλλα αισθητικά χαρακτηριστικά του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος προκειμένου να εξεταστεί ο νεωτερικός και ατομικός χαρακτήρας τους.

76 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι είναι αναγκαίο το μέρος προϊόντος ή το συστατικό σύνθετου προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο προστασίας να είναι ορατό και να οριοθετείται από χαρακτηριστικά τα οποία συνιστούν την ιδιαίτερη εικόνα του, δηλαδή από τη γραμμή, το περίγραμμα, το χρώμα, το σχήμα ή ακόμη μια ιδιαίτερη υφή. Τούτο προϋποθέτει ότι η εικόνα του εν λόγω μέρους προϊόντος ή συστατικού σύνθετου προϊόντος είναι ικανή, αφ' εαυτής, να δημιουργήσει μια συνολική εντύπωση και δεν μπορεί να χαθεί ολοκληρωτικά μέσα στο συνολικό προϊόν (απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2021, Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, σκέψη 50).

77 Όπως παραδέχθηκε ο προσφεύγων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο ρυθμιστής ταχύτητας σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης είναι ουσιαστικά αόρατος υπό πλευρική γωνία θέασης, καθόσον καλύπτεται από τον σταθερό κωνικό δίσκο, ο οποίος δεν αποτελεί μέρος του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 66 της προσβαλλομένης απόφασης. Ο προσφεύγων επιβεβαίωσε επίσης ότι υπό πλάγια γωνία θέασης, παραδείγματος χάριν όταν ο χρήστης επιθεωρεί τη μοτοσικλέτα προτού τη θέσει σε κίνηση, ο ρυθμιστής ταχύτητας σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης είναι εν μέρει μόνον ορατός.

78 Συναφώς, πρέπει, κατ' αρχάς, να απορριφθεί το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη μόνον την πλευρική γωνία θέασης της μοτοσικλέτας προκειμένου να εκτιμήσει την ορατότητα του ρυθμιστή ταχύτητας, τη στιγμή που υπάρχουν και άλλες γωνίες θέασης, ιδίως η πλάγια, η οποία παρέχει ακριβέστερη εικόνα του εν λόγω ρυθμιστή ταχύτητας.

79 Βεβαίως, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το κατά πόσον ένα συστατικό που εφαρμόζεται στο σύνθετο προϊόν είναι ορατό πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα του τελικού καταναλωτή του προϊόντος καθώς και του εξωτερικού παρατηρητή (απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2023, Monz Handelsgesellschaft International, C-472/21, EU:C:2023:105, σκέψεις 46 και 56), οπότε, όπως ορθώς υποστηρίζει ο προσφεύγων, κρίσιμες για τον καθορισμό του βαθμού ορατότητας ενός τέτοιου συστατικού κατά τη συνήθη χρήση του σύνθετου προϊόντος στο οποίο αυτό εφαρμόζεται μπορούν, ανάλογα με την περίπτωση, να είναι διαφορετικές γωνίες θέασης.

80 Ωστόσο, αφενός, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη τις συμπληρωματικές γωνίες θέασης που επικαλέστηκε ο προσφεύγων, όπως προκύπτει ρητώς από το σημείο 67 της προσβαλλομένης απόφασης.

81 Αφετέρου, γεγονός παραμένει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο προσφεύγων δεν αποδεικνύουν, είτε υπό την πλευρική γωνία θέασης είτε υπό την πλάγια γωνία θέασης, ότι, κατά τη συνήθη χρήση μιας μοτοσικλέτας αγώνων, διακρίνονται με επαρκή σαφήνεια και λεπτομέρεια το περίγραμμα και τα άλλα ορατά χαρακτηριστικά του ρυθμιστή ταχύτητας σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης ώστε να μπορεί να εκτιμηθεί ο νεωτερικός και ατομικός χαρακτήρας τους.

82 Πράγματι, από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, ιδίως από τις εικόνες 3 και 6, στις οποίες φαίνεται μια εσωτερική συναρμολόγηση του επίμαχου συστατικού, δεν μπορούν να διακριθούν τα χαρακτηριστικά του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος που συνιστούν την ιδιαίτερη εμφάνισή του, όπως απαιτεί η νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 76 ανωτέρω. Στην πραγματικότητα, τα ορατά μέρη του ρυθμιστή ταχύτητας σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης χάνονται ολοκληρωτικά στο συνολικό προϊόν και δεν είναι ικανά, αφ' εαυτών, να δημιουργήσουν μια συνολική εντύπωση.

83 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη εκτιμήσεως, ότι από τα ορατά μέρη του ρυθμιστή ταχύτητας σε θέση εσωτερικής συναρμολόγησης δεν μπορούσαν να διακριθούν με επαρκή σαφήνεια και λεπτομέρεια το περίγραμμα και τα λοιπά χαρακτηριστικά του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, με αποτέλεσμα να μην πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 να είναι ορατό το σχέδιο ή υπόδειγμα.

84 Επομένως, η πλάνη κατά την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 στην οποία υπέπεσε το τμήμα προσφυγών, η οποία επισημάνθηκε στη σκέψη 72 ανωτέρω, δεν ασκεί επιρροή στο συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση.

85 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η τρίτη αιτίαση του προσφεύγοντος ως αβάσιμη και, κατά συνέπεια, ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως και η προσφυγή στο σύνολό της.

[*παραλειπόμενα*]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τον Juan Costa Pujadas στα δικαστικά έξοδα.

Kornezov De Baere Petrlík

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Σεπτεμβρίου 2025.

(υπογραφές)